

דמיינו...

השעה 02:45... יום שלישי בבוקר בישראל...

**רחובות יהודה ושומרון כמעט ריקים. יש"ע נראית
שקועה בתרדמה ושקטה...**

**...חוץ מאשר במשרדי התיאום והקישור ובחמ"לים
של צה"ל ביש"ע, הנתונים בתוהו ובוהו כמעט
מוחלט.**

**אחרי עשרים דקות של מהומה ומידע סותר התקבל
זה עתה מחדר הביטחון במשרד ראש הממשלה
אישור ודאי על כך שארבעים מחלקות נגמ"שים של
כוח 17 וביטחון לאומי של הפלשתינים מכל הערים
הפלשתיניות מתפרסות בשטח.**

מגמת פניהן – היישובים היהודיים ביש"ע.

ההתפרסות הזו נעשתה אחרי שפקיד אמריקני בכיר לחש באוזני עמיתו הפלשתיני כי "ארה"ב לא תראה כעת בעין יפה פעולה ישראלית בלתי ידידותית בתגובה להכרזת עצמאות פלשתינית...". היישוב שלך הוא מטרה צפויה.

הרבש"צ של היישוב שלך קיבל זה עתה את האינפורמציה הזו. נאמר לו שבעוד כעשרים דקות יפרצו שלושה נגמ"שים פלשתיניים מסוג BRDM2, שכל אחד מהם נושא 4 לוחמי קומנדו, את שער ההזזה הצהוב של היישוב, ובעקבותיהם שועט אספסוף של מתפרעים וחמושים...

...עשרים דקות, שבהם עליו להחליט האם להפעיל את צוות הכוננות שלו, או לקבל את ההמלצה של צה"ל ומועצת יש"ע ולהכין את תושבי היישוב לקראת פינוי.

כך או כך, רבים משכניך ייהרגו.

והרבש"צ יהיה חסר אונים לחלוטין למנוע מתקפה נרחבת על היישוב שלך.

והוא יודע זאת טוב יותר מכל אחד אחר.

הוא יודע שביישוב שלך אין נשק נ"ט, וכי אין לו כל יכולת לעצור נגמ"שים – ברגע שהם פורצים את שער היישוב.

אמצעי ההגנה הקיימים ביישובי יש"ע אינם מסוגלים לעצור שום התקפה משוריינת של הרש"פ – מרגע שהנגמ"שים ייכנסו ליישובים. נקודה.

במלים פשוטות: היישוב שלך חסר אונים לחלוטין אל מול מכה ראשונה פלשתינית.

תושב ישר"ע / ידיד ישראל יקר,

התסריט העגום שתואר בזה מדגים נקודת תורפה קטלנית במדיניות האסטרטגית של ישר"ע.

היישובים שלנו פגיעים לחלוטין.

אין לנו כל אמצעים להגן על עצמנו מפני מכה ראשונה פלשתינית.

אם אי-פעם נותקף, הפעולה היחידה שנוכל לנקוט היא פינוי. גם מתקפה מוגבלת – על מספר קטן של יישובים, עם כמה מאות הרוגים – עלולה להביא בעקבותיה דמורליזציה גמורה, ולהוביל לקריסת ישר"ע.

למרות החתימה על חוזה השלום של אוסלו בשנת 1993, הפלשתינים מעולם לא חזרו בהם ממחויבותם להביא להשמדתה של מדינת ישראל. מאז ועד היום הם מתמקדים במסע של רציחות אקראיות, שמטרתו לגרום אצלנו לדמורליזציה, ולשחוק את נכונותנו להמשיך לחיות בישר"ע ולהגן עליה.

כמו כן, ממשלות ישראל שתמכו בפינוי ניצלו את העובדה שאנו רואים את המצב בהתאם למאויינו, על מנת להעמיק את מבוכתנו. חוסר ההחלטיות שלנו בא להכשיר את הקרקע לקראת המתקפה הסופית, אשר תביא להתמוטטות המהירה והבלתי הפיכה של ישר"ע.

כיום, המירוץ הזה לנטישת ישר"ע מאיים על עצם קיומה של מדינת ישראל.

לדעת קצינים בצה"ל, הברחת הנשק לרש"פ הגיעה ל"ממדים קטסטרופליים". הם מתאמנים בנשק הזה בשעה שאתם קוראים שורות אלה.

ההכנה הזו לקראת הכרזתה של מדינה פלשתינית שומרת כסטטוס קוו את המצב הזה של שיתוק בישר"ע. היא מכתיבה מדיניות ישראלית של השלמה עם הכנות למכה ראשונה פלשתינית, בלי קשר לשאלה, לאיזו מפלגה משתייך ראש הממשלה.

וכך נמשכת ההסלמה, והאיום של מדינה פלשתינית, ביחד עם האיום של מכה ראשונה על היישובים, הולכים ומתקרבים.

איום זה של מכה ראשונה, המתעצם והולך מרגע לרגע, חייב להיפסק. אתה ואני, וכל מי שאנו מכירים, רוצים להיחלץ מן האפשרות הנוראית של פינוי.

לשם כך אני פונה אליכם, כדי לבקש את תמיכתכם בתפיסה זו של יוזמת הגנה לישר"ע, שבמרכזה – הגנה תלת-שכבתית נגד יכולתם של הפלשתינים ליזום מכה ראשונה.

מסיבה זו גם צירפתי בסוף חוברת התדרוך הזו שאלון מיוחד, שאותו אתם מתבקשים למלא ולהחזיר אלי מיידית.

ליישובי יש"ע יש כבר עכשיו האפשרות לבנות הגנה יעילה כנגד 90%-95% מיכולתם של הפלשתינים לבצע מכה ראשונה רחבה נגד כל יישובי יש"ע.

אם אתם מקבלים את התפיסה של יוזמת ההגנה ליש"ע, אינכם לבד.

מחקר עצמאי, שנערך בידי עמותת נחליאל למען יש"ע, מראה שרובם הגדול של תושבי יש"ע תומכים בבניית מערכת הגנה כנגד מכה ראשונה פלשתינית.

הנושא הזה חוצה את כל הקווים הפוליטיים. הן אנשים מן השמאל והן אנשי ימין יכולים להסכים לו, משום שהוא עשוי להשפיע על כל אחד ואחד מאתנו, וגם על בנינו ובני בנינו.

הבעיה העיקרית של יוזמת ההגנה ליש"ע היא, שפוליטיקאים מכל המפלגות עדיין אינם מבינים מה אנו, העם, רוצים.

אני מבקש מכם לעזור להם לראות מה העם באמת רוצה בסוגיה הזו, שמשמעותה – השמירה על עצם קיומם של המדינה ושל יהודים בכל רחבי העולם.

לכן חשוב מאוד שתמלאו את השאלון המצורף, ותחזירו אותו אלי במהירות המרבית. אנא, עשו זאת עוד היום, כל עוד השאלות טריות בתודעתכם. לסקר מקיף זה של דעותיכם אנו זקוקים כדי שנוכל להציג בפני פוליטיקאים מכל המפלגות.

כמו כן אני מקווה שיהיה בידכם לתת גם תמיכה כספית ליוזמת ההגנה ליש"ע. לתרומותיכם אנו זקוקים כדי לממן את המשלוח של חוברת תדרוך זו למיליוני יהודים וידידי ישראל.

אנו זקוקים לתרומות משמעותיות. אבל אם יש ביכולתכם לתרום רק \$1000, \$100, \$50, או \$25, אנא עשו זאת כעת.

תרומותיכם ל"עמותת נחליאל למען יש"ע" יעזרו לנו לשכנע את הכנסת ואת ראש הממשלה בכך שאתם רוצים להשתחרר מן הפחד, וכי אתם דורשים שיעשו משהו, ומייד, כדי להגן על עצמנו מפני מתקפה פלשתינית, ולהסיר מעלינו את איום הפינוי.

אנא, הצטרפו אלינו ואל עוד אלפי תושבי יש"ע במלחמתנו המקפת לבטל אחת ולתמיד את האיום הנורא של מכה ראשונה פלשתינית, השואפת למוטט את יישובי יש"ע.

תודה רבה,

מרדכי סונז
מנהל

נגמ"ש מסוג BRDM2 עם סמל הרש"פ. צה"ל ממשיך להכחיש את הימצאותם של נגמ"שים ברמאללה.

ואולם בתכניות הפינוי וההתקפה על היישובים יש נקודת-מפתח אחת: כדי שהתכניות לנטוש/לפנות את יישובי יש"ע יצליחו, הן חייבות להישאר סודיות.

אם היישובים יתכוננו להגנה עצמית יעילה, ויהיו ערים לאפשרות שצה"ל ינטוש אותם באופן פתאומי, אפשר יהיה למנוע את ההתמוטטות הזו. במקרה כזה תיאלץ הרש"פ לערוך מתקפה ממושכת, שבה תעמוד מול התגוננות נחושה.

• • •

איום הנגמ"שים הפלשתיניים

"המשטרה הפלשתינית תחזיק ברשותה... עד 45 נגמ"שים מסוג שיוסכם עליו בין הצדדים (=ישראל והרש"פ)... השימוש בנגמ"שים... בקרבת ההתנחלויות ייעשה באישור משרד התיאום והקישור הרלבנטי"
- הסכמי אוסלו, נספח I, סעיף III פסקה 5a3

יכולתם של הפלשתינים לערוך מתקפה יזומה היא אסטרטגיה שפותחה כבר בשלבים הראשונים של תהליך השלום של המזה"ת. קודמת לה תקופה ממושכת של הכפשות, סבל ורציחות אקראיות, שמטרתן לשחוק את רצוננו להמשיך לחיות ביש"ע ולהגן עליה.

אסטרטגיה זו מניחה שבטרור לבדו לא די, משום שיש 30-40 יישובים שעשויים להיות עקשנים ולהחזיק מעמד למרות הטרור.

כדי שהמדינה הפלשתינית תהיה עובדה מוגמרת, יש צורך בהתמוטטות פתאומית של מספר מסוים של יישובים חיוניים. את זה אפשר יהיה להשיג רק באמצעות מתקפה פתאומית מתואמת, שבה תהיה התקדמות של כוחות פלשתיניים בד-בבד עם נסיגה של יחידות צה"ל.

משום כך תוכנן הביטחון ביש"ע במיוחד כך שיהיה פגיע לסוג מסוים של מפתח, אשר לא ייתפס מיידית על-ידי תושבי יש"ע העומדים מולו. וכך השערים והמיגון ביש"ע (ובאופן כללי, כל מכלול ההגנה כולו) תוכננו ונבחרו בדרך אשר תעשה אותם פגיעים לכלי מסוים, אשר ניתן אז לרש"פ בצורה סודית למחצה: רכבים משוריינים.

הנגמ"שים הם איום גדול במיוחד על היישובים, משום שהם יכולים בקלות לפרוץ את שערי היישוב. הם גם יכולים לנסוע בחופשיות בתוך היישובים, משום שצה"ל מונע מהיישובים להחזיק במחסניהם נשק חודר שריון. נראה שצה"ל גם שומר בסוד את המידע אודות כמויות הנגמ"שים הקיימות ביש"ע.

הרש"פ לא זממה להקים כוח סודי של נגמ"שים: הרכבים הללו ניתנו להם באוסלו. שערי היישובים נבנו בצורה מסוימת, וכלי נשק מסוימים אינם מורשים להגיע ליישובים. למשל: יש בנמצא תחמושת חודרת שריון בקוטר 7.62 מ"מ, שיכולה לחדור את השריון של הנגמ"שים הפלשתיניים; ואולם תחמושת כזו אינה בנמצא ביישובים, ויש מעצורים רבים בכלי הנשק מסוג זה אשר בכל זאת נבחרו עבור היישובים. כך שבכל השלבים נבחרו ההגנות עבור יישובי יש"ע באופן שפותח דלת אחורית לפינוי קל שלהם.

ימית + לבנון = יש"ע?

באותה עת יצא עיתון "הארץ" בכתבה שכותרתה –
הפלשתינאים מאמנים כוחות לפריצה להתנחלויות
ולהחזקת מוצבים.¹

תמונות מהתנועה: ילדה בת 8 מתאמנת בפירוק והרכבה של קלצינקוב.

הדיווח ב"הארץ" על אימונים של הרש"פ לקראת מתקפה על יישובים היה רב ערך, משום שהוא חזר והפריך את הטענות הצה"ל על "חתונות". טענות שזו זה סייע להסתיר מעיניהם של תושבי יש"ע את ההכנות למתקפה שנעשו ברש"פ.²

צה"ל כבר התאמן בעבר באמנות ההפתעה והנטישה: בלבנון:

הלוח הרוח העלול להביא קצינים מסוימים בצה"ל להטעות יהודים, ולגרום להם לחשוב שהאימונים למתקפת לילה הם רק חתונות, הוא בלתי נתפס בעיני רוב היהודים וידידי ישראל. למרות העדויות, קשה היה להאמין שצה"ל יקדם מתקפת פתע של הרש"פ. בשל האמון הבסיסי שרווחים תושבי יש"ע לצה"ל, רבים מהם עדיין מעדיפים לקבל את הטענות של צה"ל, במקום להאמין למראה עיניהם ולמשמע אוזניהם.

ואז הגיע הגילוי, שקומץ קצינים של צה"ל ארגנו הפתעה דומה לצד"ל. בלילה של ה-22 במאי שנת 2000, שעה לפני חצות הלילה ...

"...עדיין היו בידי צד"ל כל הנשק והציוד שלו, והכוח בן 2,500 האנשים היה בשלמותו... חייל בשם רוני, בעל שש שנות ניסיון עם צד"ל, סיפר ש'ביום שני באחת עשרה בלילה קיבלנו צלצול מהישראליים

המסר ברור: כל עוד קיימת בין המעצמות הסכמה שבשתיקה לשתף פעולה לשם מניעת עימותים גלויים המאיימים על השלום והביטחון הבינלאומיים, הרי אומה המשתמשת בגלוי בכוח כדי לפתור בעיה פוליטית חייבת לעשות זאת במהירות, אם ברצונה להשיג הצלחה כלשהי. כרגע שהיא מצליחה, אי רצונן של המעצמות להתמודד עם עימות נוסף פירושה, שאותה אומה עשויה להחזיק במה שהשיגה. מסר זה קודר הוא, כיוון שהוא מעודד הרפתקנות וזכות קדימה.

Adelphi Papers של המכון ללימודים אסטרטגיים על מלחמת ששת הימים

אסטרטגיית המאחזים של שרון – דז'ה וו:

אחרי פסגת וואיי הכריז אריאל שרון, שתושבי היישובים ביש"ע צריכים "לתפוס את הגבעות" סביב היישובים כדי "ליצור עובדות בשטח" – אשר, כך טען, יקבעו את גבולות הריבונות הישראלית בהסדר הקבע.

עצתו של שרון מילאה את תושבי יש"ע מרץ, והם טרחו והקימו מאחזים. אלא שכעת, למאחזים הללו יש אפקט מעשי שונה ממה שתושבי יש"ע התכוונו אליו: פינוי של נקודות פגיעות אלה, בזו אחר זו, עלול לאפשר לשרון ליצור את המומנטום הפסיכולוגי שיקל על פינוי רחב היקף של יש"ע בעתיד.

אז בסוף זה לא היה חתונות...

בתקופת ממשל נתניהו-שרון דיווחו תושבים יהודיים בכל רחבי יש"ע לעתים קרובות לקציני צה"ל המקומיים על ירי של ערבים, בעיקר בלילות; ואולם הקצינים טענו שהירי בא מ"חתונות", ולא מאימונים למתקפה לילית.

קציני צה"ל לא היו היחידים שהחזיקו בטיעון ה"חתונות". בתגובה לתלונות של תושבי יש"ע הושמע גם על-ידי משרד ראש הממשלה הטיעון (שנשלח במכתב), "כי מדובר בירי שבוצע בעת חתונות שהתקיימו באזור...". מכתב זה הגיע באותו שבוע עצמו שבו קרעו ראש הממשלה ומר שרון חלקים נוספים מיש"ע בוועידת וואי.

רק כאשר תושבים מכ-40 יישובים דנו ביניהם על הכנותיהם של הערבים למתקפה, הם גילו שצה"ל טען את אותה טענה רשמית של "חתונות" בכל רחבי יש"ע.

1 ביוני 1998. כותרת מישראל: "ההערכה בישראל: עימות צבאי צפוי רק עם ההכרזה על מדינה פלשתינית"

2 מתקפה לילית דורשת יותר אימונים מאשר מתקפה לאור יום, משום שהיא כרוכה באימון כוחות להגיע קרוב מאוד ליעדים שלהם בלי שיתגלו, ושיאה – מכת אש פתאומית. היתרון המרכזי של מתקפה לילית על פני מתקפה לאור יום הוא גורם ההפתעה.

הנטישה של צה"ל, שנעשתה בו-זמנית עם התקדמות החיזבאללה, חוללה הפתעה, והנחיתה על צד"ל הלם כפול. עם שחר צד"ל התמוטט כליל.

כמה קצינים בצה"ל העלימו עובדות מכל האחרים:

הן התכניות של צה"ל לסגת והן התקדמות החיזבאללה הושארו בסוד. צה"ל אף ויתר על ההכנות הרגילות שלו לנסיגה, כדי שלא לתת לצד"ל שום רמז על העתיד להתרחש, ובמקום זאת בחר להשאיר מאחוריו נגמ"שים, ארטילריה, מחשבים וציוד קשר – שנפלו כולם בידי כוחות החיזבאללה המתקדמים.

לו לא חששה ממשלת ישראל מפני רצונו הפוטנציאלי של צד"ל ללחום בחיזבאללה, לא היה כל צורך לנטוש ציוד בשווי מיליוני דולרים, אשר עתיד היה ליפול לידיהם של הטרוריסטים הללו.

נראה שהעובדות הועלמו גם מרוב קציני צה"ל עד לרגע האחרון, כדי שלא יוכלו להעביר אותן לעמיתיהם בצד"ל.

רצונו של צה"ל לנטוש את כל הציוד על מנת שתכניותיו יוסתרו גם מפני רוב הקצינים שלו-עצמו הוא עדות רבת עוצמה לשבריריותה של המדיניות הזו – אילו היו האנשים, שהתנגדו לבגידה, מתארגנים על מנת לסכלה.

הגיעה פקודה מצה"ל: "החיזבאללה מגיעים, אתם חייבים לעוף מפה":

שמונה עשרה שנים של הגנה משותפת על גבולה הצפוני של מדינת ישראל יצרו קשרי אמון עמוקים בין קציני צה"ל לקציני צד"ל. באותו לילה עשה קומץ של קצינים שימוש באמון הזה כדי להוציא לצד"ל פקודות שלא להתנגד, ובכך – לשתק אותן.

מאוחר יותר גילו קציני צד"ל שגם אילו נשארו לבדם, עדיין היה להם די כוח אש וארגון כדי להדוף את מתקפת החיזבאללה בקלות.

"... חייל צד"ל אחר אמר: 'היינו יכולים לעצור אותם עם הנשק שלנו', אבל צה"ל לא ירה, וגם לא הרשה לצד"ל לירות".⁴

ביום שלפני הבגידה הישראלית נטלו קציני צה"ל מצד"ל את האמצעי העיקרי שלו להתראה מוקדמת:

"... ביום ב', 22 במאי, הורו קציני צה"ל לצוות מודיעין שדה של צד"ל לעזוב את המקום..."⁵

אילו שמו המפקדים הלבנוניים דגש רב יותר על אינדיקטורים כאלה של התראה מוקדמת הם יכולים היו, אולי, לקלוט שנטישה כזו עומדת להתרחש. אז היה באפשרותם לנצל את השעות שנותרו מן ה-22 במאי לביצור ההגנות שלהם, והנטישה של ברק בחצות הלילה הייתה נעשית בלתי אפשרית.

הדיפת מתקפת החיזבאללה על-ידי צד"ל עלולה הייתה לעורר בישראל מחלוקת בשאלה, האם להמשיך בנטישה אם לאו. כל שעה נוספת של הישרדות הייתה נותנת ליהודים ולידידי ישראל עוד זמן להתאושש ולעצור את תהליך הנטישה בטרם יהפוך לעובדה מוגמרת. אלא שבמקום זה, באותו לילה הם ציינו לפקודות – ונסו. ואז נוצר מצב של "כל אחד יציל את עצמו" – כולם לברוח אל הגבול, מה שגרם להתפרקותו המוחלטת של צד"ל.

ואולם לבנון לא הייתה הפעם הראשונה שבה עשתה ישראל שימוש באמון על מנת ליצור את השיתוק וההפתעה הנחוצים להשלמת מעשה הבגידה.

ד"ר וו: אסטרטגיית המאחזים של שרון – מימית לישי"ע:

אחרי שהחליטה ממשלת ישראל, ביוני 1981, לפנות את היישובים בסיני, הציע ראש הממשלה בגין "את תיק הביטחון לפרופסור משה ארנס, אך זה סירב לקבל אותו בשל התנגדותו לעקירת היישובים".⁶ ואולם בדיעבד הסתבר שהתנגדותו העקרונית של ארנס פעלה דווקא לטובת החוגים בממשלה התומכים בנסיגה, משום שבמקומו של ארנס נמצא שר ביטחון עתיר ניסיון במתקפות פתע, אשר היה גם מוכן לקחת על עצמו את המשימה המלוכלכת של פינוי ימית: אריאל שרון.

ברגע ששרון קיבל עליו את המשימה, יצאו לדרך התכניות להחליש, לשתק, ולפנות את שבעה עשר יישובי חבל ימית.

שרון הכיר את היישובים ואת המתיישבים, משום שבשלב מוקדם יותר הוא "יזם הקמת מאחזים זעירים בקדמת סיני כדי למנוע את הנסיגה משם".⁷ תושבי סיני ראו בשרון אדם המבין מקרוב את השנים הרבות של עבודה ומסירות נפש שהושקעו ביישובים. קל אפוא להבין מדוע הם הניחו שדווקא הוא, מבין כולם, הכי

5 שם.
6 חגי סגל, ימית: סוף, עמ' 44.
7 שם.

3 גירסולם פוסט, 26 במאי 2000.
4 מרדכי ניסן, "האם בגדה ישראל בבני בריתה הלבנונים?"
ברבעון Middle East Quarterly, דצמבר 2000

פחות עלול לבגוד בהם. משום כך הם לא התכוננו להתנגד לפינוי...

"...האם מעלה משהו בדעתו שאריק שרון – מכל האנשים – מתכוון באמת לפנות? ורפול, כראש הצבא, הוא כבר ימצא איזה פטנט. הוא הרי 'איתנו'. צריך להסביר, צריך למחות, צריך לחזק את ידי הממשלה, אבל נסיגה לא תהיה. בגין ואריק לא יתנו לאסון להתרחש. הם הרי חושבים כמונו..."⁸

יחידות סודיות לפינוי תושבי יש"ע הוקמו אחרי ימית:

"בימית... התמונות שהוקרנו בטלביזיה הישראלית, ובהן נראו חיילים יהודיים מניפים קתות רובים על מפגינים דתיים, גרמו טראומה לאומית"⁹.

אחרי שהסתבר שפינוי 17 יישובי ימית בידי צה"ל "גרם טראומה לאומית", היה צורך לנקוט צעדים כדי להכשיר את הקרקע לפינויים נרחבים נוספים בעתיד – בלי להראות בטלביזיה איך צה"ל מתאכזר אל ישראלים.

נראה שגם שרון, מומחה ידוע בפעולות קומנדו, הגיע למסקנות דומות. כבר היה לו ברור שכדי ליישם את הסכמי קמפ דייוויד, יהיה הכרח לפנות יהודים מיש"ע.

וכאן נכנסו לתמונה הסכמי אוסלו, אשר אישרו לרש"פ לעשות "שימוש בכלי רכב משוריינים על גלגלים... בקרבת ההתנחלויות"¹⁰ עם יכולת לפרוץ את שערי היישוב ולנסוע פנימה בקלות, מול פניהם של התושבים המגינים על היישובים – שאף אחד מהם עוד לא צויד בנשק נגד-טנק. שום זעקה לא קמה כנגד 45 הנגמ"שים שאושרו בהסכמי אוסלו, ויש עדויות לכך שכשמונים נגמ"שים נוספים הצטרפו לרשימות המצאי של הרש"פ.

ימית של שרון + לבנון של קפלינסקי = יש"ע 2005:

מומחים בלוחמת קומנדו מציינים, כי יחידות מיוחדות ונגמ"שים הפורצים את שעריהם של יישובים באישון לילה, ביחד עם גורם ההפתעה, יכולים למנוע את התפרצותו של מרי אזרחי רב מהומה כמו זה שהתרחש בימית, ולהביא לפינוי יש"ע בצורה מהירה ובלתי הפיכה.

כדי להבטיח שגורם ההפתעה אכן יישמר, ייתכן שבדומה למה שנעשה בלבנון, גם התכניות לנטוש את יש"ע בבת אחת יועברו אך ורק לידי קומץ של קציני צה"ל. הצלחתו של מעגל פנימי זה כלל אינה מובטחת;

⁸ שם, עמ' 152.. נכתב בידי הפסיכולוגית אביה לוז, חברת התנועה לעצירת הנסיגה.

⁹ רוברט פרידמן, **קנאים לציון**, עמ' 141.

¹⁰ נספח I, סעיף III, פסקה 5a3.

היא תלויה בהעלמת עובדות מעיניהם של תושבי יש"ע וקציני צה"ל אחרים, או לפחות בכך שיוכח כי בליל הנטישה לא תהיה להם כל אפשרות לפעול.

היישובים טרם נקטו כל צעדי-מנע משמעותיים, משום שרוב תושבי יש"ע עדיין אינם מודעים לסכנת המתקפה היוזמה, העלולה אף להיות מלווה בפקודת פינוי פתאומית. הודות לטיעון ה"חתונות" השקרי, ועוד דיסאינפורמציה רשמית, מתקפה ערבית יזומה על היישובים עדיין תהיה מפתיעה.

הגם שצה"ל כל הזמן מבטיח לספק לתושבי יש"ע נשק ברגע שיתברר כי מתקפה ערבית ממשמשת ובאה, הפקודה לשחרר ולחלק כלי נשק כאלה תהיה תלויה בהחלטת ממשלה.

סיכויי ההצלחה של מתקפה של הרש"פ יגברו אם קומץ של קציני צה"ל יוציאו לרבש"צים של היישובים פקודה לא להתנגד, אלא להתפנות. פקודה כזו תצטרך לבוא מגבוה, כמובן – כלומר: משרון עצמו.

האם שרון באמת מתכוון להוציא פקודות כאלה? יש סימן אחד בולט מאוד שמצביע על כך: הוא מינה את אותו אלוף עצמו שעמד בראש הנטישה המפתיעה של לבנון – אלוף משה קפלינסקי – לתפקיד מפקד פיקוד מרכז, דהיינו, מי שיש"ע נמצאת תחת פיקודו. מי שביצע את פינוי ימית פועל כעת ביחד עם מי שביצע את פינוי דרום לבנון. מטרתם, ככל הנראה, היא יש"ע.

אין זה בא לומר שפינוי יש"ע היה על סדר היום האישי של שרון: הדבר כבר נרמז באותו ניסוח שעליו חתם מנחם בגין בקמפ דייוויד, ואשר בו נאמר – לראשונה בהיסטוריה – שה"עם הפלשתינאי" יהיה מעתה ואילך "ערבים פלשתינאיים", ובכך הונח היסוד לפינויים של יהודים פלשתינאיים.

לא כל השמאלנים רוצים למחוק את ההיסטוריה היהודית; ולא כל הימניים רוצים לשמור עליה:

רוב קציני צה"ל שלמדו את ההגנות האסטרטגיות של ישראל מכירים בחיוניותם של הרי יש"ע. עם זאת אהוד ברק – שהיה רמטכ"ל בעל עיטורי גבורה רבים – ניסה למסור 98% מיש"ע בתמורה לחתימה על מסמך שערכו מפוקפק. איך אפשר להסביר את ההתנהגות ההתאבדותית הזו?

ייתכן שברק הוא חלק מקבוצה קטנה בתוך האליטה הפוליטית הישראלית, המסתתר מאחורי האידיאולוגיות של "ימין" ו"שמאל", אך שאיפתו האמיתית היא למסור את יש"ע לידי מדינה ערבית פלשתינאית. למיעוט הזה, המדבר בשמו של הרוב בישראל החותר לשלום, יש אחיזה בממשלה ובאמצעי התקשורת – אחיזה שהם לא

היו יכולים להתמיד בה אילו התכניות הסמויות שלהם היו נחשפות.

נראה, לכאורה, ששרון הפך להיות חלק של הפלג הקטן אך רב ההשפעה הזה של יהודים, הלוחצים לנטוש את יש"ע. בניסיוננו להבין את הפלג הזה עלינו לומר בבירור, שרוב היהודים הלא דתיים רואים את ההיסטוריה היהודית כמורשת רבת ערך, ואולם יש ביניהם גרעין קטן של אנשים הנאבקים כדי למחוק את המסורת הזו.

כמה מחברי אותו פלג עמדו מאחורי ה"מהפכה החילונית". פרשנים אחדים כינו זאת בשם "שנאה עצמית", אך ייתכן שיהיה מדויק יותר להגדיר זאת כ"כעס על ברית אלוקית". במשך 3,300 שנה קמו לא מעט יהודים אשר השתוקקו להתנער מן הברית האלוקית, שאותה ראו כנטל מכביד, במקום לראות בה ברכה יחידה במינה.

נוכחותם של יהודים בארץ ישראל המקראית (יש"ע) היא התגשמות חיה ונושמת של הברית הזו.

בתרבות החילונית של היום החמירה מחלתו של הפלג הזה, הן בארץ והן בחו"ל. בשבילם, הברית היא לא רק מכעיסה: היא בלתי נסבלת. הם עד כדי כך לא יכולים לסבול את זה, עד שהם מוכנים להקריב באופן עיוור את יכולת הקיום האסטרטגית ואת הליבה התרבותית של ארץ ישראל. במטרה להתפטר מישראל המקראית ומתושביה היהודים הם מוותרים ויתורים שונים לערבים, אשר מחויבותם להשמדת ישראל היא כה עמוקה, עד ששום ניסיון פיוס לא יוכל להחליש אותה.

זוהי הסיבה שבגללה מנסה אותו הפלג ה"אנטי-ברית" שבתוך הממשלה, הצבא וחיי התרבות שלנו, מן ההתחלה, לסכל ולמנוע התיישבות ביש"ע, ולהרתיע אנשים מלהתיישב שם. ואולם היישובים עומדים על שלהם ומוסיפים להתקיים. ככל שיש יותר יישובים, כך אותה אליטה ישראלית יותר ויותר נאנקת מן הנטל הבלתי נסבל הזה, ונוקטת עוד ועוד אמצעים פתלתלים על מנת להתפטר ממנו.

ייתכן שוויתורי-החנינם האחרונים של שרון לערבים הם סימן נוסף לכך שהוא הפך להיות חלק מן הפלג המסוכן הזה.

שרון, כמו ברק ונתניהו לפניו, מבזבז המון אנרגיה דיפלומטית וצבאית כדי שמדיניות הנטישה תיראה כמו "תהליך שלום". משום כך עדיין יש מספר רב של אנשים שעודם דבקים ברעיון תהליך השלום, על אף שהתהליך הזה אינו אלא מסווה על פני מדיניות הנטישה

העומדת מאחוריו. ברגע שיבינו שמה שבאמת קורה זה לא תהליך שלום, אלא בגידה, הם יפנו אליו עורף.

האם ביכולתנו לנטרל את איום הפינוי?

כדי שאפשר יהיה לנטוש או לפנות אנשים חמושים צריך קודם כל להתיש אותם, ואז – למוטט אותם באמצעות מתקפת פתע. אם המתקפה היזומה/פינוי היישובים לא יהיו עובדה מוגמרת בתוך יום-יומיים, הרי אותם תושבים ביש"ע שעודם מתלכטים האם להתפנות מיש"ע או לא – עשויים למצוא בתוכם את האומץ להחזיק מעמד.

אם תושבי יש"ע לא יאזרו אומץ לנקוט צעדי מנע אפקטיביים נגד פינוי, הם יקבלו את בגידתם-שלהם ללא ערעור, כברירת מחדל.

ובעיני העולם אנחנו נאבד את זכותנו המוסרית על בתינו ועל ארצנו.

הגבעות שעליהן יושבים בתינו הן חוט השדרה האסטרטגי של מדינת ישראל, ולכן המחויבות שלנו להגן עליהן היא הרבה יותר מאשר התחייבות לשמור על רכושנו מפני גניבה: מדובר כאן בהמשך קיומה של המדינה.

למרות הניסיונות הנעשים מגבוה להחרים ולהגביל את כמויות הנשק והתחמושת שבידי היישובים, עדיין יש בכל אחד מהיישובים יותר נשק, תחמושת ואנשים מאומנים מאשר היו בידי גיבורי מרד גטו וורשה.

במובן ההיסטורי אפשר לומר שגבורתם של הללו היא שהעמידה משאבים אלה בידנו, ויהיה זה בלתי מוסרי לזרוק את המשאבים האלה מתוך שיתוק הנפש, בשעה שגורל המדינה מונח על כף המאזניים.

חשיפת ההכנות הסמויות לגירוש תקטין את התמיכה הפוליטית בנטישת יש"ע ותבטל את גורם ההפתעה.

אם ננקוט צעדי מנע יעילים, נוכל לנטרל את איום הפינוי.

• • •

מדוע יש צורך ביוזמת ההגנה ליש"ע?

"...פתחנו באש ריכוך סביב השער והבניינים השולטים עליו. לאחר מכן פקדתי על כלי רכב אחד לפרוץ את השער ולהיכנס לחווה. הרכב המשווריין התנגש בשער, דחף אותו הצידה, ונכנס לשטח החווה, אלא שהוא נתקל בבקבוקי תבערה ובאש כבדה, ונאלץ לסגת. המשכנו לחפות באש, ואז הצליח כלי רכב שני לפרוץ לתוך החווה".

- סגן נסרי אפנדי, מפקד המתקפה המשוריית של הלגיון הערבי על גוש עציון, 13 במאי 1948

"הנשק האנטי-טנקי לא פעל ברגעים המכריעים. בבקבוקי התבערה החטיאו. הכבל של המוקש החשמלי שהונח ליד השער נחתך על-ידי פגז. הטנקים כבר נמצאים בלבה של החווה".

"הגברים ... המשיכו לירות בהתמדה ליד השער, אשר כלי הרכב המשוורינים הצליחו כעת לפרוץ. בעקבותיהם באו כנופיות ערביות ומספר חיילים, אשר כבשו את הבניין הראשון. מסביבנו, בכל המדרונות, יכולנו לראות המון גדול של אנשים מריעים היוורדים אל עבר היישוב".

"ציפורי עלתה, יגעה ומכוסה באבק, ובכיתה: 'מדוע נכנענו?'"

- מתוך דיווחים של ניצולי כפר עציון

"במבט לאחור סביר להניח שעם כיצורים הולמים יותר, מכשולים אנטי-טנקיים, כלי נשק אנטי-טנקיים – אפילו מן הסוג הקל ביותר – ומצבורים גדולים של מזון ותחמושת, יכול היה הגוש להחזיק מעמד במשך זמן ממושך יותר, עד אשר הייתה מגיעה תגבורת".

- אלוף יגאל אלון, "תנועת ההתיישבות כגורם צבאי במלחמת השחרור של ישראל"

"כאשר ראיתי קבוצה נוספת של יהודים היוצאים עם דגל לכן, צעקתי להמון להפסיק לירות ... ואולם זמן קצר לאחר מכן קיבל איש הקשר שלי הודעה, אשר לפיה התקבלה פקודה ישירה מן

הקולונל הכריטי, שחייבים לאפשר לפלאחים לגמור את היהודים".

- סגן נסרי אפנדי, מפקד המתקפה המשוריית של הלגיון הערבי על גוש עציון, 13 במאי 1948

זה למעלה מעשרים שנה מנהלת ממשלת ישראל תשעה כיווני מדיניות בעניין ביטחון היישובים. כשנשקלים אלה ביחד, מהווים התשעה דגם העשוי לרמוז על מדיניות רשמית, שלא תגן ביעילות על היישובים בפני מכה ראשונה מצדה של הרשות הפלשתינית:

1. מניעת נשק נ"ט מהיישובים;
2. מניעת כמויות מספיקות של תחמושת מהיישובים; התחמושת המסופקת ליישובים מספיקה רק לכמה דקות של לחימה;
3. מדיניות רשמית של הסתרת מידע בדבר יכולות הרשות הפלשתינית להנחית מכה ראשונה. כלומר, כוחות משוריינים, יחידות קומנדו ואימונים למתקפת-לילה. בעוד הממשלה מפרסמת מדי פעם מידע על האיום המתגבש מצד הרשות הפלשתינית, ניכרת מגמה של מניעת מידע בנוגע ליכולת "המכה הראשונה" הספציפית של הרשות הפלשתינית. דוברי הממשלה, צה"ל, ומועצת יש"ע מוכנים בדרך-כלל לשוחח על משלוחים גדולים של כלי נשק קלים, כלים כבדים שנאסרו בהסכמים, ושאר הפרות של הרשות, אך כאשר מדובר ביכולת ה"מכה ראשונה", התגובה הרשמית היא או שתיהא או הכחשה והימנעות.

<u>נידון בציבור</u>	<u>מוכחש, מעוות, ונידון בדלתיים סגורות</u>
פעולות טרור	תצפיות של יחידת ערביות על יישובים
מחבלים שנאסרו ושוחררו	יחידות קומנדו
63,000 "שוטרים" של הרשות	רכב משוריין
נק"ל, מרגמות, נשק נ.ט.	ציוד לראיית לילה
הפרות שונות של הסכמי אוסלו	רשת של שבילי עפר לצורך מתקפת פתע

4. אין דרכים לתמיכה הדדית בין היישובים: ליישובים אין ציוד, אימון או ארגון הנועד לתקשר עם יישובים סמוכים כדי לספק התראה מוקדמת ולתאם פעולות התגוננות. אין להם כלי נשק בעלי טווח מספיק לתמוך זה בזה. במצב הנוכחי, אפשר לבודד חלק מהיישובים ולכבשם בזה אחר זה.
5. גדרות הביטחון סביב היישובים עלולות להגביר את הפגיעות שלהם: במקומות שונים הקים צה"ל מחסומי ביטחון משוכללים במטרה לשפר את ביטחון היישובים. הכללים ודרכי האימון הנהוגים בצה"ל מצמצמים את כוחם מגיני היישוב להיקף הפנימי של היישוב בלבד. דבר זה נותן לערבים אמצעי שליטה שבאמצעותו יוכלו לפרוס את הכוחות להתקפה, ובנוסף על כך – מעניק להם מחסה

היגיון – אם המטרה היא להבטיח שהישובים אכן יהיו פגיעים. עד כה, התרמית-לכאורה הזו אכן הצליחה, משום שאין הציבור ביישובים מנוסה בניתוח תרחישם, וקל לו יותר להניח לראש הממשלה ליהנות מן הספק.

9. **הפיכת צה"ל לזנדרמיה.** על-ידי מניעת ציוד, אימון ומשאבים להגנה עצמית מן היישובים, הטילה מדינת ישראל את עיקר האחריות על צה"ל. דבר זה מחייב טקטיקה, מנהיגות, ציוד והתארגנות המוצאים את לשדו של צה"ל הן מבחינה מורלית והן מבחינת המשאבים, ופוגעים ביכולתו להרתיע או להביס פלישה של כוחות צבא זרים.

השחיקה המורלית והמשאבית הנובעת ממצב זה עלולה לעלות בחיי אדם, אם ישראל תצא למלחמה. ייתכן שגישה זו גרמה לקצינים בעלי נטיות פטריוטיות להתנגד להתנחלויות, שאותן הם תופסים כעת כנטל אסטרטגי. דבר זה הוא אירוני במיוחד, משום שאילו ניתנה ליישובים הסמכות להגן על עצמם, הם היו הופכים לנכס אסטרטגי – בכך שהיו עוזרים להגן על עורף הצבא, אשר משימתו היא לשמור על קו הגבול העובר בעמק הירדן. למרבה הצער, הגישה הקיימת זרעה איבה בין צה"ל לבין תושבי יש"ע, במקום לאפשר להם לפעול בצוותא כצוות אסטרטגי המגן על האומה בכללותה.

כיצד פועלת שיטת ההגנה?

"דגניה נשאה בעיקר הנטל של המתקפה הסורית ... גדודים סוריים ניסו להשמידה, ובכך לפתוח את הדרך לגליל ולעמק יזרעאל. נקודת המפנה הייתה ב-18 במאי 1948. הקרב נמשך שלוש יממות שלמות אחרי נפילת צמח הסמוכה. טנקים סוריים ניסו לפרוץ אל תוך היישוב, ואחד מהם אף חדר לתוך תחומו. ואולם הם נעצרו בידי חברים מן הקיבוץ שהיו מצוידים בנשק קל ובבקבוקי תבערה."
- שלט בקיבוץ דגניה

שיטת ההגנה שמציע עמותת נחליאל למען יש"ע היא שיטת הגנה תלת-שכבתית, שאותה יש להוסיף לכיתות הכוננות של יש"ע. היא מורכבת משלושה מרכיבים נפרדים, שיופעלו באזורים רציפים.

תיאור קצר של השיטה:

המרכיב הראשון הוא מערכת של התראה מוקדמת. מערכת זו תישען על רשת של תצפיתנים מיומנים ומאומנים, שבידי כל אחד מהם יהיה ציוד אופטי וציוד

שממנו יוכלו לערוך חילופי אש עם מגיני היישוב, ובכך יהפכו את המחסומים למלכודות אשר לא ניתן להגן עליהן במקרה של התקפה.¹¹

6. **הפעלת לחץ על ראשי היישובים ועל הרבש"צים** להמעט במשמעות האיום ולמנוע מתושבי יש"ע לנקוט ביזמה משלהם ובצעדים לשם הגנתם העצמית.

7. **הנחיות-סרק לתושבי היישובים, מאת אריאל שרון ופקידי מועצת יש"ע:** שרון הציע שתושבי היישובים "יתפסו שטחים גבוהים וייעצו עובדות בשטח...". במקביל הזמינו בכירים במועצת יש"ע ובמטה בנימין את תושבי היישובים לתדרוך במסגרת "פורום יישובי מערב בנימין", שבו הציג הדובר תרשימים ומפות צבעוניים ששורטטו עבור כל יישוב ויישוב, ואשר מתווים את "אדמות המדינה" שעליהן הם אמורים להשתלט. כך יצא שהן דוברי הממשלה והן נציגי מועצת יש"ע שלחו את תושבי היישובים אל מחוץ לתחומי היישובים, בלא שיתנו להם אמצעים להגן אפילו על מה שיש כבר בידיהם. להנחיות סותרות אלה, שלא נתלוו אליהן שום פעולה משמעותית להגברת הביטחון ביש"ע, יש תוצאה מעשית אחת: הן מפזרות ביתר שאת את השטח הטופוגרפי שנועד להגנה, בעוד שאין בכוחם של היישובים להגן על המתחם בתוך הגדר עצמה.

8. **העדר תרחיש מעודכן המתאים לנסיבות.** על-פי תרחיש מיושן, מערך ההגנה העצמית של היישוב נועד להתגבר על קבוצת מחבלים המחזיקים בתוך יישוב מספר בני ערובה. מכאן הופך התרחיש לבסיס לצידום ולאיומנם של כוחות ההתגוננות של היישוב. אולם תרחיש זה, המבוסס על הנסיבות ששררו בשטח לפני עשור ויותר, נעדר כל זיקה למציאות של היום. תרחיש-אמת, כפי שהוא נמסר מפיהם של הערבים עצמם, קרי: מתקפה מצד מליציה ו/או שריון של הרשות הפלשתינית, לא נמסר על ידי פיקוד צה"ל למתיישבים. באופן זה התרחיש הצה"לי הבלתי-מתאים מספק מסווה הנועד למנוע את הגנת היישובים באמצעות נשק נ"ט חיוני, ומגביל את כוחות ההתגוננות של היישוב למינימום החמוש בנק"ל במספר מצומצם. בדברותו של פיקוד צה"ל בתרחיש המיושן אין כל היגיון מבחינת יכולתה הממשית של הרש"פ; אך יש בה

¹¹ המחסומים שמציב צה"ל יכולים לחשוף דרך דומה של חשיבה במימסד הביטחוני, כפי שהיה ערב ההתמוטטות שבתחילת מלחמת יום הכיפורים, ואשר לפיה היה קו בר-לב אמור הן לתת הן התראה מוקדמת והן הגנה מפני מתקפת אויב. החומה הסינית, קו מזיינו וקו בר-לב נוצרו בעיקר כדי להניח את דעתו של הצד המאויים, אך כמעט שלא העניקו ביטחון מפני התקפה. כולם כאחד התמוטטו בפני האיום שאותו היו אמורים למנוע. גורמי המפתח המשפיעים על יכולתו של היישוב להחזיק מעמד הם כלי הנשק, האימונים, וההתארגנות לעמוד בפני התקפה: מזון, דלק, וכמות של תחמושת שתספיק לעמידה במצור; וכן מערכת מסודרת למתן התראה מוקדמת על מתקפה.

קשר שיאפשרו להם להזהיר את צוותי התגובה המהירה של יישובי יש"ע מפני מתקפה הממשמשת ובאה. מרכיב ראשון זה עשוי לצמצם את גורם ההפתעה, ובכך יפגע בביטחונם של הפלשתינים באשר ליכולתם לבצע מתקפת פתע.

הרובד השני של הגנת יש"ע נשען על ההתראה המוקדמת שנותן הרובד הראשון. רובד הגנה זה מורכב מרשת של כלי רכב מיידיים, שכל אחד מהם נושא, ומסוגל להציב מחסומים שיוכלו לחסום, לשתק או לחסל את הנגמ"שים של האויב עוד לפני שיגיעו ליישוב.

המרכיב השלישי בשיטה הוא מערכת הגנה יישובית המסוגלת לחסל כוחות משוריינים ואחרים המצליחים לעבור את קו ההגנה השני.

כל המערכת הזו היא הגנתית מעצם טבעה, ואין לה כל יכולת התקפית.

היא לא תפגע בחייו של שום אדם שאינו משתתף בלחימה, אך היא מסוגלת להציל את חייהם של אלפי תושבי יש"ע, של תושבי ישראל בכל רחבי המדינה, וגם של יהודים בכל העולם כולו.

מטרתה של יוזמת ההגנה ליש"ע היא להגביר את יכולתם של תושבי יש"ע לעמוד בפני מכה ראשונה פלשתינית ולהגיב לה. כך היא גם הגורם המרתיע החזק ביותר נגדה.

כל אחד ואחד ממרכיבי המערכת הזו, כשלעצמו, הוא גורם מרתיע רב עוצמה, ואילו כל המרכיבים הללו ביחד מהווים הרתעה לכל תכנית של מכה ראשונה, ויש בכוחם לנטרל את האיום של פינוי יש"ע.

ואולם גורם אחד שחשוב לזכור אותו הוא, שלא קל להפריד בין ההתראה המוקדמת לבין היירוט וההגנה על היישובים עצמם. מערכת הגנה יישובית ללא מערכת של התראה מוקדמת וללא יירוט תאפשר למגינים להרוויח רק מעט מאוד זמן לפני שהפלשתינים ימצאו דרכים חדשות למוטט אותה. המומחים של עמותת נחליאל למען יש"ע קובעים, שכדי להשיג יעילות מרבית יש צורך בכל שלושת המרכיבים הללו, התלויים זה בזה.

אין מערכת הגנה מושלמת. מטרתה של כל מערכת הגנה היא להשהות, להרתיע, ולהקשות על האויב לתקוף.

אם נמשיך לא לעשות דבר אל מול מאגרי הנשק הכבירים העומדים לרשות הרש"פ לצורך מכה ראשונה, הערבים יהיו יותר ויותר בטוחים ביכולתם לנטרל כל ניסיון של צוותי הכוננות של יש"ע להגן על יישוביהם.

דבר זה רק ילך ויגביר את נכונותם לערוך מתקפה שכזו.

ואולם אם יוזמת ההגנה ליש"ע אכן תיושם, הפלשתינים כבר לא יוכלו להיות כל כך בטוחים באפקטיביות ובהרסנות האפשריות של מתקפה כזו.

דבר זה בוודאי יגרום להם להסס הרבה יותר בבואם לשקול מכה ראשונה.

מהלומת מחץ לנגמ"שים

האיום: בהעדר נשק נ"ט ביישובים, מהווים כלי רכב משוריינים איום קריטי על היישובים. הם יכולים בקלות לפרוץ את שערי היישובים ולהגיע לכל מקום ביישוב עצמו. יתרה מזו, כפי שצוין לעיל, מסתיר צה"ל מידע על כלי רכב משוריינים בידיו הערבים בישראל.

יוזמת ההגנה ליש"ע עושה שימוש בטכניקות אפקטיביות אשר פותחו עבור מגינים שצוידם דל, על מנת למגר מתקפה של נגמ"שים – באמצעים העומדים לרשותם.

בדרך כזו הצליחו 600 עריקים מן הצבא ההונגרי, ביחד עם עוד כמה נערים בני 13-14, להשמיד שתי דיביזיות משוריינות של הצבא הסובייטי, שכל אחת מהן מנתה 500 כלי רכב משוריינים.

גם במהלך החודש הראשון ללחימה בצ'צ'ניה (דצמבר 1994) הושמדו 62 טנקים רוסיים בעזרת צוותי חיסול טנקים כאלה.

הטכניקות הללו הן:

הפוך את כיתות הכוננות שלך לצוותי חיסול טנקים, הכוללים:

1. **חמישה אנשים הזורקים בקבוקי תבערה (בקת"בניקים)** על הרכב המשוריין: לחמישה אנשים השועטים לעבר כלי רכב משוריין יש הרבה יותר סיכוי לפגוע בו מאשר לאדם אחד או שניים. לנתקפים גם לא יהיה ברור לאיזה כיוון עליהם לירות; הם יירו לכל הכיוונים, ויחטיאו את כולם;
2. **מקלען אחד;**
3. **צלף אחד;**
4. יהיה צורך בכמה **אנשים נוספים** שישימו כנושאי תחמושת ובקת"בים, וכן כעוזרים למקלען.

בחר אזורים המתאימים למארבים נגד כלי רכב משוריינים, באותם חלקים של היישוב שבהם המבנים מצמצמים את אפשרויות התימרון של כלי רכב כאלה.

הכן מארב במטרה לחסום את כלי הרכב בתוך האזור שאותו בחרת כמלכודת מוות. נסה לתמרן את טורי הרכב לנוע ברחובות כאלה, שבהם חיסול הרכב הראשון והאחרון בשיירה יגרום ללכידת הטור כולו, ויאפשר את חיסולו המוחלט.

תחילה האט או עצור את התקדמות כלי הרכב באזור שנבחר כמלכודת מוות, למשל: על-ידי הצבת מכשול, מוקש-דמה, עץ, צמיגים בוערים, ואפילו מחסום קטן לפני כלי הרכב.

לאחר מכן, עם בקת"בים מוכנים, השתמש בצוותים של חמישה-חמישה בקת"בניקים כדי לתקוף את הרכבים המשוריינים – מגובה פני הקרקע ומעמדות בקומות הראשונות והשניות.

שלח נגד כל מטרה 5-6 בקת"בניקים בו-זמנית. הבקת"בניקים ירוצו בזיגזגים לעבר מקום מסתור או מחסה אחר. אסור להביא לכך שמישהו יאט את מרוצתו בגלל שיהיה עליו לפנות לאחור.

בירי ובזריקת הבקת"בים לעבר את כלי הרכב המשוריינים יש לכוון אל מרכז הרכב; אין טעם לכוון לעבר חלק קטן כלשהו ברכב, שכן פירוש הדבר עלול להיות החטאה.

דאג שיהיו לך מספיק בקת"בים לכמה גלים של מתקפה; דאג שהאש תמשיך לבעור עד שהכל יהיה לאפר.

תוך כדי כך שהבקת"בניקים מטפלים בכלי הרכב המשוריין, **הצלף והמקלען** אמורים לרתק את כל כוחות החי"ר שיבואו כגיבוי.

זכור: כלי רכב משוריינים הם מערכות מסובכות ופגיעות. גם אם אתה רק רובאי, אין פירוש הדבר שאין ביכולתך לגרום נזק משמעותי לטנק. להלן רשימת פריטים פגיעים שבהם יש לירות, על מנת לפגוע באפקטיביות של כלי הרכב המשוריין בשעת קרב:

- **אורות חיצוניים:** פנסים, אורות אחוריים, זרקורים וזרקורי אינפרא-אדום – שכולם פגיעים לירי רובים;
- **צמיגים של נגמ"שים:** פגיעה בהם עשויה לגרום להאטת התנועה ולאיבוד שליטה. צמיגים גם בוערים היטב.

- **אנטנות:** יש לירות בהן – והסיבות ברורות.
- **פריסקופים עם זכוכית משוריינת:** פגיעה בהם תחייב את צוות הנגמ"ש לחשוף את ראשיהם כדי לראות וללחום; ואז אפשר יהיה לחסלם.
- **מכלי דלק חיצוניים:** לפעמים הם בצורת תוף, מאחור, ולפעמים רבועים, על הפגושים הצדדיים. אבל אל תצפה להתפוצצות אדירה של אש עקב פגיעה בהם: רוב המנועים של כלי רכב משוריינים פועלים על דיזל.
- **תחמושת רזרבית המאוחסנת מחוץ לכלי הרכב:** בעיקר תחמושת למכונת ירייה, לפעמים טילים.
- **מדי טווח לייזר חיצוניים:** לפעמים משדרגים רכבים ישנים בעזרת מדי טווח כאלה, משום שאין מקום בשבילם בתוך הרכב. הם פגיעים מאוד לאש נק"ל.
- **מפלט עשן:** בדרך-כלל הם אינם ממוגני ירי. פגיעה בהם תמנע מהיושבים ברכב ליצור מסכי עשן.

תקוף את כלי הרכב המשוריינים מלמעלה, מאחור ומהצדדים. התקפה על בחזית הרכב רק מסייעת לחשוף את היורה. אם אתה יכול להציב צלפים בעמדות בקומה ראשונה או שנייה, תקוף תחילה את רובי ההגנה האווירית המלווים.

BTR-152

הנגמ"ש הסובייטי BTR-152 יוצר בין השנים 1950 ו-1960 והופיע בגרסאות רבות והשתתף בפעילות מבצעית בחזיתות רבות, ביניהן במזרח התיכון ובאפגניסטן. מותקן עליו המקלע הכבד D.Sh.K. בקוטר 12.7 מ"מ, המצוי אף הוא בידי הפלשתינים. ששת גלגליו ממונעים. הנגמ"ש יכול לשאת 2 אנשי צוות (נהג + מפקד) ו-171 לוחמים. ה-BTR-152 מצויד בציוד לראיית לילה לנהג. משקלו 8,950 ק"ג ומהירותו המרבית 75 קמ"ש. יחס הכוח-משקל שלו מקנה לו יכולת תנועה מעולה בשטח הגבעות של יו"ש וכוח פריצה אל שערי היישוב.

BRDM2

הנגמ"ש BRDM2 מצטיין בשריון מקיף, בעל הנעה קדמית ואחורית, המקנים לו יכולת מעבר מעולה כולל צליחת מכשולי מים, ומערכת מרכזית לוויסות לחץ האוויר בצמיגים, תכונות המגבירות את יכולת נסיעתו שטח לא-סלול. הצריח ממוקם במרכז הרכב, חמוש הן במקלע KPVT בקוטר 14.5 מ"מ והן במקלע PKT בקוטר של 7.62 מ"מ. בכל צד של המעטפת, בסמוך לעמדת הצוות, ישנו פתח לירי. לרכב מערכת NBC על-לחץ, כוונות אינפרה-אדום ומערכת ניווט אינרציאלית.

כלי-רכב משוריינים נוספים נמצאים כבר עתה ברשות הפלשתינית או שיהיו בה בתוך זמן קצר, בעיקר ממצרים:

- זחל"מים: זחל"ם M2 White ; BTR-50 ; PT-76 ; BMP.
- נגמ"שים בעלי גלגלים: BTR-60 ; OT-62.

מסקנה

נראה כי שרון אימץ את כל תשעת קווי המדיניות הללו, אך הוא בחר להדגיש אחד מהם: והיא: העמדת היישובים מול יישובים אחרים במדיניות "הפרד ומשול", שבמהרה תגיע לשיסוי היישובים זה בזה. בכך שיכריז על יישובים אחדים כ"בטוחים", תוך נטישת יישובים אחרים, אפשר יהיה ללחוץ על היישובים "הבטוחים" להפנות עורף ליישובים הננטשים. גישה זו באה לעולם על מנת למנוע את הדבר שממנו חוששת הממשלה יותר מכל: התאחדות כל היישובים לקביעת קו אדום אשר יכריע את עתיד יש"ע.

להלן טיוטה מוצעת להחלטה שכזו. החלטה כזו תאפשר לנו להפעיל על נציגינו הנבחרים ועל הממשלה לחץ פוליטי ומוסרי לחזק את יישובי יש"ע הנצורים. אם נתמוך בהצעה זו באמצעות השאלון המצורף, יוכלו תושבי יש"ע להתחיל בתהליך תיקונה של מדיניות ישראל. כל אדם שיצטרף להצעה זו, וכל יישוב שיתאחד מאחוריה, יגדילו את סיכוייהם של יישובי יש"ע להוסיף ולהתקיים, ולמלא את הייעוד שהם נועדו לו:

החלטת הכנסת

קריאה לממשלת ישראל לפירוקה של הרשות הפלשתינית, ולייסוד במקומה מינהל אשר ייצג את תושבי יש"ע הנאמנים למדינת ישראל;

והואיל ואזורי יהודה ושומרון חיוניים להגנת גבולה המזרחי של מדינת ישראל;

והואיל ובעידן הטילים, הטופוגרפיה הייחודית והשטח של יהודה ושומרון מעניקים למדינת ישראל יכולת הישרדות רבת ערך, שכן שטח הררי עמיד הרבה יותר בפני התקפות אב"כ;

והואיל והמים הם משאב אסטרטגי עבור מדינת ישראל, אפילו בעידן של שלום;

והואיל ומי ששולט ביהודה ובשומרון שולט גם באקוויפר ההר, שהוא המקור העיקרי למי שתייה איכותיים של מדינת ישראל;

והואיל ובסיסי צבא פלשתינים הנמצאים בקרבה גיאוגרפית לערים ישראליות מהווים איום בלתי נסבל לתשתיות האזרחיות, הכלכלית, והצבאית של מדינת ישראל;

והואיל והלאומנות הפלשתינית היא הישות הלאומית הראשונה בתולדות העולם אשר הוקמה במטרה מוצהרת לשמש ככלי לחיסולה של אומה קיימת, והיא התפתחות מסוכנת ובלתי קבילה של שאיפות ההתפשטות האיסלאמית והלאומנות הקיצונית של הערבים;

והואיל והמאבק כנגד התפשטות זו יוכל להצליח, אם אלה המסורים לשלום שבינינו יתמכו בו;

והואיל ולפי דעתם של קצינים אחראים בצה"ל, פירוקה של הרשות הפלשתינאית תעלה בחייהם של מאות חיילי צה"ל ואלפי אזרחים, בעיקר ערבים;

והואיל והזרמתם של כספים ואמצעי לחימה לרשות הפלשתינאית, הגברת האימונים שלהם, והתחזקות תמיכת העולם בהם עלולים להעלות את מחיר פירוקה של הרשות הפלשתינאית כל יום שבו ממשיכה ישראל להרשות לה להמשיך ולתסוס ולהירקב על אדמת ישראל הריבונית;

והואיל והרעיון של ויתורים כלשהם לרשות הפלשתינאית עלול להעלות את המחיר בחיי אדם, ולפיכך יהיה בלתי מוסרי ובלתי קביל;

והואיל והרשות הפלשתינאית מתעללת בערבים החיים בתחומה, באותם שטחים שבהם אפשרה להם ממשלת ישראל לשלוט, וכן במקומות שמחוץ לשטחים אלה;

והואיל וזה עשרים שנה שתושבי יש"ע מתמודדים עם מערכה אלימה מצד הערבים, וכן עם מסע הכפשה בינלאומי, ולמרות זאת זכו בהערצתם של יהודים וידידי ישראל בכל רחבי העולם בשל אומץ לבם ונכונותם להקרבה ואת עוז רוחם ונחישותם;

והואיל ואנשים וארגונים פרטיים רבים בכל רחבי העולם כבר שלחו סיוע רב ליהודי יש"ע;

והואיל ושטחי יש"ע כולם הם תנאי מוקדם הכרחי להמשך קיומה ולעתידה של מדינת ישראל מכל הבחינות שניתן להעלות על הדעת, ובכלל זה הבחינה הצבאית, התרבותית, הרוחנית, הכלכלית, והמדינית;

והואיל והכנסתה של כל קהילה יהודית שהיא לתוך מלכודת של ישות פלשתינאית ריבונית מכל סוג שהוא, על ידי פירוקם מנשק ונטישתם, משמעותה מדיניות חסרת הצדקה של רמייה ובגידה;

לפיכך על כנסת ישראל להחליט שמדיניותה של מדינת ישראל תהיה כדלהלן:

1. **להכיר באומץ לבם של יהודים וערבים ביש"ע אשר קיפדו את חייהם בשל נאמנותם למדינת ישראל ובשל התנגדותם לשחיתות ולדיכוי של הרשות הפלשתינית, ולהצדיע להם;**
2. **לעודד ולתמוך ביהודי יש"ע במאבקם להתנגד לשליטה מוסלמית או ערבית;**
3. **להעניק ליהודי יש"ע, אם יבקשו, סיוע חומרי ככל שייראה לנכון בעיני ממשלת ישראל, כדי לעזור להם להגן על עצמם ביעילות מפני התקפה, וכן לשאוף להגיע ליישובו של מצב המלחמה ביש"ע על בסיס פירוקה של**
4. **הישות הפלשתינאית והכרה בזכותם הבלעדיות של היהודים ביש"ע לשלוט בגורלם, בלא חשש מפני מתקפה או פינוי, ובכך לאפשר לרבע מיליון תושבי יש"ע היהודים להמשיך את חייהם מתוך ביטחון וכבוד.**

חוברת תדרוך של יוזמת ההגנה ליש"ע – שאלון

זהו השאלון האישי והפרטי שלך

שאלון זה הוא חלק מסקר, הנערך על מנת להיות מוגש לראש הממשלה ולכנסת

שמך לא יוזכר כלל, אלא אם כן תיתן לכך הסכמה בכתב

אנא, הקדש כמה דקות כדי לענות לשאלות שלפניך:

1. האם אתה מגדיר את עצמך כ:

א. שמאלן

ב. איש המרכז

ג. ימני

2. האם אתה מודאג מכך שבהיותך תושב יש"ע, ולא משנה היכן, אתה נמצא במרחק של 35 דקות לכל היותר ממכה פלשתינית ראשונה אפשרית?

א. כן

ב. לא

3. האם אתה מסכים עם כך שיש לשפר את הגנת יישובי יש"ע מפני מכה ראשונה פלשתינית?

א. כן

ב. לא

4. האם שמעת על יוזמת ההגנה ליש"ע לפני שהגיעה לידיך חוברת זו?

א. כן

ב. לא

5. אם כן – כיצד שמעת על יוזמת ההגנה של יש"ע?

א. דרך האינטרנט

ב. בטלביזיה

ג. ברדיו

ד. בעיתון

ה. בכתב-עת

ו. אחר – פרט _____

6. האם היית מודע לכך שהטרור והמכה הראשונה הם שני שלבים נפרדים באסטרטגיה, שמטרתה להביא למחיקתם של יישובי יש"ע מן המפה?

א. כן

ב. לא

7. האם אתה מודע לכך ששישה שבועות לפני בגידת ישראל בצד"ל, צה"ל עוד המשיך לספק לדרום לבנון "יחידות הגנה אזרחיות", נשק, ותחמושת – כדי לגרום להם להאמין בכך שיוכלו להמשיך להילחם על חירותם, בעוד שבאמת רומה צד"ל באופן שיטתי, במטרה למוטט אותו?

א. כן

ב. לא

8. לדעתך, האם הסיכוי שישראל תשיג שלום וביטחון יציבים ישתפר אם תהיה ביש"ע יוזמת הגנה שתיצור מערכת הגנה המסוגלת למנוע מתקפת נגמ"שים וקומנדו פלשתינית?

א. כן

ב. לא

9. נניח שיש ליש"ע היכולת לפתח מערכת הגנה כזו, האם עדיף הדבר בעיניך על פני איום הנטישה הקיים כיום?

א. כן

ב. לא

10. הגם שעלוּתה של מערכת הגנה נגד מתקפת פתע פלשתינית נראית סבירה, האם יש לראות את העלוּת הזו כגורם ראשוני בהחלטה האם לפתח או לא לפתח מערכת כזו?

א. כן

ב. לא

11. האם תהיה מוכן ליצור קשר עם חברי כנסת ועם ראש הממשלה (או, במקרה שאתה נתין של ארץ חוץ – עם שגרירות ישראל במקום מגוריך) כדי להביע את תמיכתך ביוזמת ההגנה ליש"ע נגד מכה ראשונה פלשתינית?

א. כן

ב. לא

12. האם אתה מודע לכך שברוב הנגמ"שים של הרשות הפלשתינית מעולם לא נעשה שימוש בעימותים עם ישראל, וכי הם נשמרים לקראת הכרזתה של מדינה פלשתינית?

א. כן

ב. לא

13. אם הפלשתינים היו מרגישים שישראל מתכוננת לסגת מיש"ע, האם לדעתך הם היו שוקלים ברצינות את האפשרות של מכה ראשונה על היישובים?

א. כן

ב. לא

14. האם תשתמש בטופס המצ"ב כדי לשלוח תרומה, אשר תאפשר לנו לשלוח את חוברת התדרוך הזו של יוזמת ההגנה של יש"ע, ואת השאלון המצורף אליה, לעוד יהודים מודאגים וידידי ישראל, ולהביא את תוצאות הסקר הזה לידיעת חברי הכנסת וראש הממשלה?

א. כן

ב. לא

תשובות נא לשלוח אל:

מרדכי סונז

מנהל הפרויקט

יוזמת ההגנה ליש"ע

עמותת נחליאל למעל יש"ע

נחליאל

ד.ג. מודיעין 71938

ישראל

למרדכי סונז היקר,

קיבלתי לידי את חוברת התדרוך הזו בתאריך _____. אני מסכים אתך שיש"ע זקוקה באופן נואש למערכת הגנה כמו זו המוצעת על-ידי עמותת נחליאל למען יש"ע. על מנת לעזור לך במפעלך ליידוע הציבור, הריני מצרף בזה את תרומתי לעמותת נחליאל למען יש"ע, בסך של

1. 25\$

2. 50\$

3. 500\$

4. 1,000\$

5. אחר (פרט) \$_____

את ההמחאות יש לכתוב לפקודת עמותת נחליאל למען יש"ע

ערוך השלחן חושן משפט סימן תכו [חייב אדם להציל חבירו בין בגופו בין בממונו]

א הרואה את חבירו טובע במים או ליסטים באים עליו או חיה או שאר מין צרה ויכול להצילו בעצמו או לשכור אנשים להצילו ולא הציל או ששמע שונאים מלחשים לעשות לו רעה ולא הודיעו או ידע שאנס רוצה לאנסו לחבירו והוא יכול לפייסו ולא פייסו וכן כל כיוצא בדברים אלו עובר על **לא תעמוד על דם רעך** ומ"מ אם הצילו בממון מחוייב הנצול להחזיר לו אם יש לו וכ"ש שמחוייב להציל נזק רבים לפיכך אם יודע באחד שעושה דבר שקרוב להיות נזק לרבים או אפילו ליחיד מחוייב למחות אם ביכלתו למחות:

ד הפוסקים הביאו בשם ירושלמי דחייב אדם להכניס א"ע לספק סכנה כדי להציל חבירו והראשונים השמיטו זה מפני שבש"ס שלנו מוכח שאינו חייב להכניס א"ע ומיהו הכל לפי הענין ויש לשקול הענין בפלס ולא לשמור א"ע

יותר מדאי ובזה נאמר **ושם אראנו בישע אלקים** זהו ששם אורחותיו וכל המקיים נפש מישראל כאלו קיים עולם מלא: